

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201748
Dátum vydania rozhodnutia: 04.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017201748.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: A. F. K., V. R. Č.. XXX/XX, F., právne zastúpený: JUDr. Rastislav Cestický, advokát, Palackého 1, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-53/2017/OPK zo dňa 16. augusta 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/181/2017-81 zo dňa 10. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa §190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-53/2017/OPK zo dňa 16. augusta 2017, ktorým minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný“ alebo „minister“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz vydaný vedúcim služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) č. 28 zo dňa 25. mája 2017, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že dňa 01. februára 2017 bolo Odborom poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach Útvaru Pohotovostnej motorizovanej jednotky

PZ, Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, doručené hlásenie Odboru inšpekčnej služby - východ, Úradu inšpekčnej služby, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR pod ČVS: SKIS-275/OISV-V-2016 zo dňa 30. januára 2017, z ktorého vyplýva, že dňa 20. januára 2017 bolo policajtom J. H. S. a J. A. F. K. vznesené obvinenie pre pokračujúci prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spáchaného formou spolupáchateľstva. Na základe hlásenia veliteľ PMJ PZ Košice OPP KR PZ v Košiciach (ďalej aj ako „nadriadený“) zistil existenciu dôvodného podozrenia, že žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Z uvedeného dôvodu bol žalobca nadriadeným dňa 02. februára 2017 záznamom č. KRPZ-KE-OPP1-134-001/2017 zo dňa 01. februára 2017 upovedomený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ a súčasne bol požiadaný o vyjadrenie a to v lehote do 15:30 hod. dňa 02. februára 2017. Žalobca sa k začatiu konania o prepustení zo služobného pomeru vyjadril tak, že vzhľadom na počiatkové štádium konania o prepustení sa k tejto veci vyjadrovať nebude, pretože vyjadrenie podá až po naštudovaní vyšetrovacieho spisu a oboznámení sa so všetkými skutočnosťami s poukázaním na prezumpciu nevinu.

3. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu ďalej zistil, že v rámci konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli vypočuté osoby, ktoré mohli prispieť k objasneniu skutočného stavu veci.

4. Zo zápisnice o výsluchu účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru zo dňa 22. februára vyplýva, že žalobca sa k veci vyjadril nechcel s odôvodnením prebiehajúceho trestného konania. Na základe uvedených zistení a po oboznámení s jednotlivými záznamami zo služieb, inštruktážnymi záznamami, evidenčnými kartami so záznamami o priestupkoch a trestných činoch v cestnej premávke dotknutých osôb, výpisov z centrálnej evidencie a zabezpečení videozáznamov mobilnej jednotky SOITRON zobrazujúcich priebeh pojednania priestupkov v blokovom konaní na mieste a ostatných súvisiacich dokladov, spracoval nadriadený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru č. KRPZ-KE-OPP1-134-037/2017 zo dňa 24. februára 2017, ktorý bol predložený príslušnému odborovému orgánu na zaujatie stanoviska. Zo stanoviska Základnej organizácie odborového zväzu polície č. 10-03 Č. p. OZP-S-1/KE-2017 zo dňa 03. marca 2017 vyplýva, že s návrhom vyslovila súhlas a doporučila ho realizovať. Dňa 06. apríla 2017 bol žalobca upovedomený o možnosti vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru a navrhovať na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. V tejto súvislosti mu bola určená lehota do 15:30 hod. dňa 06. apríla 2017. Žalobca v podaní zo dňa 06. apríla 2017 navrhol prerušiť konanie vo veci skončenia služobného pomeru, a to až do právoplatného skončenia trestného konania. K návrhu na prepustenie zo služobného pomeru sa nevyjadril a nevzniesol v tomto smere žiadne pripomienky. Návrhu žalobcu na prerušenie konania nadriadený nevyhovел, o čom žalobcu upovedomil listom zo dňa 06. apríla 2017 a návrh na jeho prepustenie zo služobného pomeru predložil prvostupňovému orgánu na rozhodnutie.

5. Personálnym rozkazom č. 28 zo dňa 25. mája 2017, vydaným prvostupňovým orgánom bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. Dôvodom prepustenia bola skutočnosť, že žalobca počas výkonu služby, ktorú vykonával ako člen hliadky, porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, a to tým, že dňa 24. októbra 2016, 25. októbra 2016, 30. októbra 2016, 12. novembra 2016, 16. decembra 2016, 17. decembra 2016 bol prítomný pri pojednaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, vodičom motorových vozidiel boli uložené blokové pokuty, ktoré zaplatili v hotovosti na mieste s tým, že im neboli vydané diely B pokutových blokov, uloženie pokuty nebolo zapísané v zázname zo služby, priestupok nebol evidovaný v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a prevzaté peňažné hotovosti neboli odovzdané nadriadenému.

6. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Pretože zákon č. 73/1998 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu konania - porušenie

služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, na kvalifikovanie a posúdenie takého konania ponecháva zákonodarca pomerne širokú voľnú úvahu, ktorá však nie je neobmedzená a nemôže zachádzať do prejavov svojvôle. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19. apríla 2017, sp. zn. 2Sžo/8/2016 zo dňa 23. mája 2018, sp. zn. 2Sžo/163/2015 zo dňa 25. októbra 2017.

7. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správne orgány vychádzali zo skutkového stavu zisteného vlastným šetrením zo strany nadriadeného žalobcu. Ako dôkazy boli zabezpečené výpovede osôb, ktoré mohli prispieť k objasneniu skutočného stavu veci, jednotlivé záznamy zo služieb, inštrukčné záznamy, evidenčné karty vodičov, záznamy o priestupkoch a trestných činoch, výpisy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a rovnako tak súvisiace videozáznamy mobilnej jednotky SOITRON. Ďalej bola zabezpečená výpoveď žalobcu ako účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ. Tiež bolo vykonané nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu Úradu inšpekčnej služby, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, evidovaného pod ČVS: SKIS-275/OISV-V-2016. Nadriadený žalobcu si zabezpečil tiež prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach uložených žalobcovi, fotokópie prezenčných listín z preškolení z interných predpisov súvisiacich s konaním, vyjadrenie príslušného odborového orgánu, ako aj ďalší dokumentačný materiál, ktorý je obsahom na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

8. Krajský súd mal za to, že správny orgán pri hodnotení dôkazov vo veci žalobcu postupoval podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá umožňuje orgánu verejnej moci vykonať iba tie dôkazy, o ktorých sa domnieva, že by mohli mať podstatný vplyv na objasnenie skutočností podstatných pre vydanie spravodlivého rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol.

9. Krajský súd neprisvedčil námietke žalobcu, že v jeho konaní o prepustení zo služobného pomeru mali správne orgány počkať do právoplatného ukončenia súvisiacej trestnej veci a uviedol, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru sa nejedná o posudzovanie spáchania trestného činu ani správneho deliktu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy. Konanie o prepustení zo služobného pomeru policajta nemožno zamieňať s trestným konaním a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napríklad 5Sž/92/97, 4Sž/185/2000, 6Sž/13/2001, Sž-o- NS/23/2003, Sž-o-NS/53/2003, 4Sž/143/2002, 7Sž/107/2001, 7Sž/86/2002, 2Sžo/156/2008, 2Sž-o-KS/48/2005), ako aj Ústavného súdu SR (napríklad III. ÚS 366/06, III. ÚS 263/06, III. ÚS 345/05 a II. ÚS 495/2017), z ktorej vyplýva, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z.

10. Za neopodstatnené krajský súd považoval aj námietky žalobcu, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru boli porušené jeho práva na obhajobu. Podľa názoru súdu procesné práva žalobcovi ako účastníkovi konania upreté neboli. Zákon č. 73/1998 Z.z. totiž nehovorí o práve účastníka konania byť prítomný napríklad pri výsluchu osôb, ktoré môžu prispieť k objasneniu skutočného stavu veci. Súd poukázal aj na skutočnosť, že žalobca uloženie lehoty na vyjadrenie nenamietal, nežiadal o jej predĺženie a v rámci uloženej lehoty svoje vyjadrenie poskytol. Žalobca aj v odvolaní namietal rovnaké skutočnosti, neuviedol však, aké ďalšie dôkazy mal záujem predložiť a pre krátkosť lehôt mu to nebolo umožnené. Krajský súd pripustil, že za určitých okolností môže mať dĺžka lehoty určenej orgánom verejnej správy spôsobila privodiť ujmu na právach jednotlivca, avšak musí byť posúdená individuálne. V danom prípade žalobca takúto ujmu nepreukázal.

2.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú

sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj personálny rozkaz vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zruší a vec vráti na ďalšie konanie a žalobcovi prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Žalobca uviedol, že v podanej žalobe namietal, že samotné konanie, predmet objasňovania tohto konania o prepustení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, vydanie personálneho rozkazu a napokon vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného vychádza zo skutočností, ktoré sú predmetom vyšetrovania v trestnom konaní vedenom pod ČVS: SKIS-275/OISV-V-2016, v ktorom bol žalobca a spol. podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku obvinený pre pokračujúci prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Vzhľadom na to, že podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného bolo práve vyššie uvedené trestné konanie, mal jednoznačne za to, že mal byť dočasne pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z., vyčkať na závery orgánov činných v trestnom konaní a až následne rozhodnúť o prepustení či neprepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

13. Súčasťou žaloby smerujúcej voči napadnutým rozhodnutiam bolo aj porušenie práv na obhajobu, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a to najmä tým, že žalobca nemal možnosť sám alebo prostredníctvom právneho zástupcu zúčastňovať sa na vykonanom dokazovaní, najmä klásť svedkom otázky a konfrontovať ich v záujme ustálenia skutkového stavu veci, či limitovanú možnosť nahliadnúť do spisového materiálu, robiť si z neho poznámky alebo výpisky, resp. navrhovať alebo predkladať dôkazy. Žalobca síce považoval, že uznanie viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení policajta z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ale nie je pravdou, že zákon ani takýto postup nepredpokladá s poukazom na krátke lehoty, pretože to vyplýva z ust. § 46 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. a § 46 ods. 2 predmetného zákona. Žalobca uviedol, že nadriadený v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru vykonal niekoľko výsluchov, avšak o týchto žalobca nebol upovedomený, pričom správne orgány vzali vyjadrenia uvedených osôb za podklad pre rozhodnutie. Vzhľadom k okolnostiam prípadu sa žalobcovi ako správny a primeraný prostriedok javí konfrontácia týchto osôb a až vyhodnotenie takto vykonaného dokazovania by nepochybne naplnilo zákonnú požiadavku povinnosti správneho orgánu vykonať dôkazy tak, aby sa na ich základe správnu úvahou, pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona, mohlo pri dodržaní logických záverov, dospieť k rozhodnutiu, ktoré bude dostatočne presvedčivo odôvodnené.

14. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24. januára 2019 navrhol kasačnému súdu kasačnú sťažnosť žalobcu v zmysle § 461 SSP zamietnuť.

3.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania

ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

18. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

19. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že rozhodnutím žalovaného č. KM-OLVS-53/2017/OPK zo dňa 16. augusta 2017 minister vnútra Slovenskej republiky zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz vydaný vedúcim služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 28 zo dňa 25. mája 2017, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru, pretože žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k 6S/181/2017-81 zo dňa 10. októbra 2019, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

4.

22. Podľa § 2 ods. 2, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. štátnou službou sa na účely tohto zákona rozumie plnenie úloh Policajného zboru policajtom v služobnom úrade alebo v zahraničí a právne vzťahy s tým súvisiace; štátna služba sa vykonáva v služobnom pomere a zakladá sa vo vzťahu k štátu.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Bude sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

24. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný

a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený;

g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor;

h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

25. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

26. Podľa § 193 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva spravidla jeho bezprostredne nadriadený na predpísanom tlačive a predkladá ho bezodkladne služobným postupom na ďalšie opatrenie nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru.

27. Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/, navrhovať dôkazy a

obhajovať sa.

28. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b/ a c/ sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

29. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

30. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

31. Podľa § 238 ods. 1 - 4 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

32. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

5.

33. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

34. Konanie vo veciach služobného pomeru príslušníka PZ je upravené v dvanástej časti zákona č. 73/1998 Z.z. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že príslušník PZ porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné pripomenúť, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolennej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej správy (§ 27 ods. 2 a 3 SSP).

36. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžo/33/2008 z 28. apríla 2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/15/2011 z 3. mája 2011).

37. Účelom personálneho konania je objektívne zistiť, či došlo k takému konaniu, ktoré odôvodňuje v tomto prípade personálny postih voči príslušníkovi PZ. Orgán oprávnený rozhodovať o prepustení príslušníka PZ zo služobného pomeru je povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci. Objasniť takýto skutok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky právne relevantné skutočnosti, vyhodnotiť dostupné dôkazy v prospech aj neprospech príslušníka PZ a vyhodnotením na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné na preukázanie zodpovednosti príslušníka PZ za jeho protiprávne konanie. Kasačný súd poukazuje, že služobný pomer žalobcu bol založený a riadi sa podľa zákona č. 73/1998 Z. z., pričom podľa § 16 ods. 1 služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru, ak nastúpi štátnu službu v tento deň a zloží služobnú prisahu. Predpokladom vzniku služobného pomeru policajta je teda okrem iného aj zloženie služobnej prisahy. Z obsahu služobnej prisahy policajta zakotvenej v ust. § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, ktorý svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona).

38. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že žalobca uviedol v kasačnej sťažnosti námietky, ktoré už boli uplatnené pred správными orgánmi a tiež pred krajským súdom, s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy, vyvodil správne skutkové závery, nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti najvyšší súd vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

39. K námietke žalobcu týkajúcej sa prebiehajúceho trestného konania kasačný súd poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 3SŽk/47/2019 zo dňa 14. januára 2020, v zmysle ktorého „v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z. Konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom je založené na objektívnej stránke spáchaného konania a jeho vysokej intenzite. Ide o obdobu okamžitého skončenia pracovného pomeru u zamestnancov. Procesne je nezávislé od prebiehajúceho trestného konania“. Teda administratívne konanie sa od trestného konania odlišuje okrem iného aj väčšou neformálnosťou procesu a v podstate voľnejšou procesnou úpravou dokazovania. V správnom konaní možno použiť ako dôkazy dôkazné prostriedky, ktoré nepostačujú svojou formou pre účely trestného konania. V danom prípade si žalobca musí uvedomiť, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru sa nerieši jeho trestná zodpovednosť. Otázka viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení policajta z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Taktiež vedené trestné konanie voči policajtovi nemá vplyv na priebeh personálneho konania. Oprávnený orgán ani nie je povinný prerušiť konanie a vyčkať na rozhodnutie tejto otázky orgánmi na to príslušnými. Zákon takýto postup ani nepredpokladá, čo vyplýva z toho, že striktné

stanovil krátke lehoty na uplatnenie prepúšťacieho dôvodu a pritom ide o alternatívu (súbeh trestného a personálneho konania, s ktorou možno bežne rátať).

40. Podľa názoru kasačného súdu z vykonaného dokazovania bolo dostatočne preukázané, že došlo k porušeniu služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že žalobca v čase služby vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, s cieľom zabezpečiť pre seba neoprávnený prospech, nedbal na vlastnú česť, vážnosť a dôstojnosť a nedodržiaval nariadenie ministra o etickom kódexe policajta.

41. Kasačný súd má za to, že došlo k naplneniu aj druhej zákonnej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru spočívajúcej v tom, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na ochrane práv občanov a na upevňovaní ich dôvery v PZ, keďže požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Konanie žalobcu, ktorým zneužil svoje služobné postavenie a po prevzatí finančnej hotovosti túto neodovzdal do štátneho rozpočtu, ale si ju ponechal pre vlastnú potrebu, možno oprávnene hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy i služobnej povinnosti a táto skutočnosť je spôsobilá spôsobiť ujmu policajnému zboru, a preto ponechanie sťažovateľa v služobnom pomere by bolo aj podľa názoru kasačného súdu na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

42. Podľa ust. § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie krajského súdu a žalovaného obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo. Z týchto dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

6.

44. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. nepriznal a žalovanému ich nepriznal, pretože mu právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.